

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-551/16

**J. Klein Schiphorst
proti**

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Centrale Raad van Beroep)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie – Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou – Koordinácia systémov sociálneho zabezpečenia – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Články 7, 63 a 64 – Dávky v nezamestnanosti – Nezamestnaná osoba, ktorá odíde do iného členského štátu – Zachovanie nároku na dávky v nezamestnanosti – Doba“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. marca 2018

Sociálne zabezpečenie — Migrujúci pracovníci — Nezamestnanosť — Nezamestnaná osoba, ktorá odíde do iného členského štátu — Zachovanie nároku na dávky v nezamestnanosti — Trojmesačná lehota — Predĺženie — Voľná úvaha vnútroštátnych orgánov — Hranice — Vnútroštátne opatrenie, ktoré príslušnej inštitúcii ukladá povinnosť, aby zamietla každú žiadosť o predĺženie, s výnimkou prípadu, keď by to viedlo k neprimeranému výsledku — Prípustnosť

[Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004, článok 64 ods. 1 písm. c)]

Článok 64 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takému vnútroštátnemu opatreniu, aké je dotknuté vo veci samej, ktoré príslušnej inštitúcii ukladá povinnosť, aby zo zásady zamietla každú žiadosť o predĺženie doby exportu dávok v nezamestnanosti po uplynutí troch mesiacov, pokiaľ táto inštitúcia nezastáva názor, že toto zamietnutie by viedlo k neprimeranému výsledku.

V tejto súvislosti treba pripomenúť, že toto nariadenie nezavádza spoločný systém sociálneho zabezpečenia, ale zachováva existenciu jednotlivých vnútroštátnych systémov a jeho jediným cieľom je zabezpečiť koordináciu medzi týmito systémami, a tak zaručiť skutočný výkon slobody voľného pohybu osôb. Toto nariadenie tak zachováva existenciu rôznych systémov, v ktorých vznikajú rôzne pohľadávky vo vzťahu k rôznym inštitúciám, voči ktorým má poberateľ dávok priame nároky buď výlučne na základe vnútroštátneho práva, alebo na základe vnútroštátneho práva podľa potreby doplneného právom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. septembra 2013, Brey, C-140/12, EU:C:2013:565, bod 43, a zo 14. júna 2016, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-308/14, EU:C:2016:436, bod 67).

Okrem toho treba uviesť, že v čase platnosti nariadenia č. 1408/71 Súdny dvor už rozhodol, že nárok na dávky v nezamestnanosti po dobu troch mesiacov prispieva k zabezpečeniu voľného pohybu pracovníkov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júna 1980, Testa a i., 41/79, 121/79 a 796/79,

EU:C:1980:163, bod 14). Takýto záver pritom platí, aj pokiaľ ide o nariadenie č. 883/2004, pretože toto nariadenie zaručuje právo na export dávok v nezamestnanosti počas troch mesiacov a umožňuje toto obdobie predĺžiť maximálne na šesť mesiacov.

Z toho vyplýva, že článok 64 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 883/2004 zaručuje export dávok v nezamestnanosti len na tri mesiace, ale umožňuje podľa vnútroštátneho práva predĺženie tohto obdobia na maximálne šesť mesiacov.

Pokiaľ ide o kritériá, na základe ktorých príslušná inštitúcia môže predĺžiť lehotu na export dávok v nezamestnanosti na maximálne šesť mesiacov, treba zdôrazniť, že keď, ako v prejednávanej veci, dotknutý členský štát využil možnosť uvedenú v článku 64 ods. 1 písm. c) druhej vete nariadenia č. 883/2004, prislúcha jej, aby v prípade, že toto nariadenie nestanovuje kritériá, prijať v súlade s právnymi predpismi Únie vnútroštátne opatrenia, ktoré ohraničujú mieru voľnej úvahy príslušnej inštitúcie, najmä tým, že spresní podmienky, za akých sa nezamestnanej osobe, ktorá odišla do iného členského štátu hľadať si zamestnanie, predĺži lehota na export dávok v nezamestnanosti na viac ako tri mesiace a maximálne na šesť mesiacov.

(pozri body 44 – 46, 51, 54 a výrok)